

สรุป อภิปรายผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธจักราช ๒๕๑๘ ศึกษานิเทศก์" นี้ มีความมุ่งหมายดังนี้

๑. เพื่อศึกษาโครงสร้างและเจตนารมณ์ของหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย
๒. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย
๓. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการใช้หลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ

ผลหรือประโยชน์ของการวิจัย

๑. จะได้ทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้หลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย
๒. จะเป็นแนวทางในการจัดปรับปรุงหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย ประมวลการสอน คู่มือครูและกิจกรรมต่าง ๆ
๓. จะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรในโอกาสต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ๔ ชุด ซึ่งส่งไปยัง

๑. ครูสอนวิชาภาษาไทย	ได้รับเงินเดือนละ	๔๘.๐๐	/
๒. ผู้บริหาร	ได้รับเงินเดือนละ	๗๕.๕๕	/
๓. ศึกษานิเทศก์	ได้รับเงินเดือนละ	๔๐.๐๐	/
๔. นักเรียน	ได้รับเงินเดือนละ	๑๐๐	/

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแจงความถี่ หากการร้อยละและค่าเฉลี่ยของค่าคอม
แลวนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบคำอธิบาย

สรุปผลการวิจัย

๑. ลักษณะทั่วไป

ครูสอนวิชาภาษาไทยส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๑ - ๕ ปี มีคาบหรือ
ชั่วโมงสอนระหว่าง ๑๖ - ๒๐ คาบหรือชั่วโมง มีวุฒิปริญญาตรี เป็นเพศชายร้อยละ ๒๔.๕๕
เป็นเพศหญิงร้อยละ ๗๕.๔๕ ในจำนวนตัวอย่างประชากร ๑๑๐ คน

ผู้บริหาร ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๒๐ - ๒๕ ปี มีคุณวุฒิปริญญาตรี
สนใจครูสอนวิชาภาษาไทยในระดับปานกลาง สนใจมากในวิชาภาษาไทยและให้ความยกย่องนับถือ
มากแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหารจำนวน ๒๘ คน แบ่งเป็นเพศชายร้อยละ ๖๐.๗๑ เพศ
หญิงร้อยละ ๓๙.๒๙

ศึกษานิเทศก์ ส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง ๑๖ - ๒๐ ปี และระหว่าง
๒๖ - ๓๐ ปี มีคุณวุฒิปริญญาตรี สนใจมากในวิชาภาษาไทยและครูสอนวิชาภาษาไทย นิยมยกย่อง
ครูสอนวิชาภาษาไทยในระดับปานกลาง ศึกษานิเทศก์จำนวน ๑๒ คน แบ่งเป็นเพศชายร้อยละ
๕๐ เพศหญิงร้อยละ ๕๐

นักเรียน ส่วนมากสนใจและนิยมยกย่องครูสอนวิชาภาษาไทยในระดับปานกลาง สนใจ
ในวิชาภาษาไทยน้อย นักเรียน ๒๐๐ คน แบ่งเป็นเพศชายร้อยละ ๕๐ เพศหญิงร้อยละ ๕๐

๒. ความมุ่งหมายและ เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย

ครูสอนวิชาภาษาไทย เห็นว่าความมุ่งหมายและ เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยมีความเหมาะสมปานกลาง ในด้านวิภาวะและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน มีความรู้ใหม่ ๆ น่าสนใจ บัณฑิตยุคใหม่ ส่งเสริมทักษะต่าง ๆ แต่มีความเหมาะสมน้อยในด้านอัตราเวลาเรียนที่กำหนดยุติสำหรับรายวิชานั้น ๆ และครูสอนวิชาภาษาไทยจะสอนใหม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายได้ในระดับปานกลาง แต่จะสอนใหม่บรรลุผลไ้ดีมาก เฉพาะความมุ่งหมายที่ว่า เพื่อให้รู้จักใ้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และศึกษาค้นคว้าวิทยการต่าง ๆ

ผู้บริหาร เห็นว่า ความมุ่งหมายและ เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยมีความเหมาะสมมากในด้านต่าง ๆ เช่น วางไว้แจ่มแจ้งชัดเจนนั้ ส่งเสริมทักษะด้านความคิด การฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน และสามารถใ้เป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป มีความเหมาะสมปานกลางในหลายด้าน เช่น ด้านวิภาวะและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน สามารถนำไปใ้ใ้ในชีวิตประจำวันใ้ได้ และเหมาะสมกับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน

ศึกษานิเทศก์ มีความเห็นว้ ความมุ่งหมายและ เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยมีความเหมาะสมมากในด้านต่าง ๆ เช่น ความบ่างาย การนำไปใ้เป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และใ้ใ้แนวทางแก่ครูที่ใ้จะเลือกวิธีสอนใ้หลายวิธี มีความเหมาะสมในระดับปานกลางในหลายด้าน เช่น สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการมัธยมศึกษา และมีความเหมาะสมน้อยในด้านที่ใ้จะเป็นแนวทางในการสร้างอุปกรณ์การสอน เป็นต้น และมีความเห็นว้ ครูจะสอนใหม่ บรรลุผลตามความมุ่งหมายในระดับปานกลาง

นักเรียน มีความเห็นว้เหมาะสมมากในด้านที่ใ้จะช่วยพัฒนาการใ้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพและใ้ใ้เห็นคุณค่าของภาษาไทย เหมาะสมปานกลางในหลายด้าน เช่น การจะใ้เป็นพื้นฐานในการเรียนชั้นสูงต่อไป เหมาะสมน้อยในด้านปลูกฝัง ค่านิยมที่ถูกต้องและใ้ใ้หาบซึ่งในศิลปะและสุนทรียภาพของวรรณคดีไทย

๓. การเรียนการสอน

๓.๑ ลักษณะของครูสอนภาษาไทยที่ต้องการ

ผู้บริหาร ต้องการครูที่คิดตามผลการเรียนการสอน ครูที่มีความคิดก้าวหน้าและริเริ่มสร้างสรรค์ และมีเนื้อหาวิชาแน่นยำ สามารถถ่ายทอดการเรียนการสอนอย่างไคผล
ศึกษานิเทศก ต้องการครูที่มีความคิดก้าวหน้าและริเริ่มสร้างสรรค์ เนื้อหาวิชาแน่นยำ
คิดตามผลการเรียนการสอน สนใจกิจกรรมส่งเสริมการเรียนการสอน และมีสุขภาพอนามัยดี มี
อารมณ์ปรกติ

นักเรียน ส่วนมากต้องการครูที่มีความคิดก้าวหน้าและริเริ่มสร้างสรรค์ สนใจกิจกรรม
ส่งเสริมการเรียนการสอน มีบุคลิกลักษณะดีและเป็นกันเองกับนักเรียนและสนใจใฝ่เรียน และศึคความ
ผลอยู่เสมอ

๓.๒ แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้

ครูสอนวิชาภาษาไทย มีความเห็นว่า แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้มีความ
เหมาะสมในระดับปานกลาง ในคานให้ความสะดวกในการเรียนการสอน คานอัตราเวลาเรียนที่
กำหนดไว้ เปิดโอกาสให้นักเรียนรวมกิจกรรม วางแผนร่วมกับครูสอน แต่เอื้ออำนวยประโยชน์
ไคนอยมาก ในคานจัดกิจกรรมและอุปกรณ์ประกอบบทเรียน ในคานให้โอกาสแก่นักเรียนเลือกเนือ
หาเพิ่มเติม มีเนื้อหาไม่นาพอใจ ไมนาสนใจและไม่ทันสมัย

ศึกษานิเทศก มีความเห็นว่า แบบเรียนที่กำหนดให้ใช้มีความเหมาะสมปานกลางในคาน
ต่าง ๆ เชน ให้ความสะดวกในการเรียนการสอน แต่มีความเหมาะสมน้อยในคานให้นักเรียนมีส่วนร่วม
ในกิจกรรม เลือกเนือหาเพิ่มเติมและวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับครู

นักเรียน สิ่งที่นักเรียนต้องการมาก คือหนังสือที่มีเนื้อหาสาระถูกต้อง ทันสมัย สัมพันธ์กับ
ชีวิตประจำวัน ส่งเสริมสังคมไทยและความคิดสร้างสรรค์ ใ้ช้ภาษาง่าย ไม่วกวน มีความต้องการ
ในระดับปานกลาง ในคานรูปเล่มและการใช้ตัวอักษร

๓.๓ วิธีสอน

ครูสอนวิชาภาษาไทย ใช้วิธีสอนหลายวิธี เชน การรวมห้อง การสอนเป็นคณะ การใช้

บทเรียนสำเร็จรูป และการจัดให้เด็กเรียนศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล

นักเรียน ต้องการวิธีสอนแบบวางแผนร่วมกันและการจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น การโต้วาที วิธีสอนที่ต้องการรองลงมา คือการสอนแบบบรรยาย และการสอนที่ใช้อุปกรณ์ประเภท software และ hardware วิธีสอนที่ต้องการน้อย คือวิธีสอนแบบอภิปรายและมอบหมายงานให้เป็นกลุ่มหรือรายบุคคล

๓.๔ อุปกรณ์การสอน

ครูสอนวิชาภาษาไทย ต้องการมากในคานแบบ เรียบและคู่มือครูที่มีเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์ และต้องการอุปกรณ์การสอนในระดับปานกลาง

ผู้บริหาร ต้องการมากในคานแบบ เรียบ คู่มือครูที่มีเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์ วารสาร นิตยสาร และหนังสืออ่านประกอบ ต้องการอุปกรณ์การสอนในระดับปานกลาง

๔. การวัดผลและประเมินผล

ครูสอนวิชาภาษาไทย มีความเห็นว่า การวัดผลแบบคิด เป็นร้อยละยังให้ความยุติธรรม และมีประสิทธิภาพมาก การตัด grade เป็น ๔ ระดับ และแบ่งคะแนนวัดผล เป็นคะแนนกิจกรรม ระหว่างภาคเรียนร้อยละ ๔๐ หรือ ๕๐ หรือ ๖๐ และเป็นคะแนนสอบปลายภาคเรียน ๖๐ หรือ ๕๐ หรือ ๔๐ ให้ความยุติธรรม มีประสิทธิภาพและทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลได้ในระดับปานกลาง

ผู้บริหาร มีความเห็นว่า การวัดผลที่ให้ความยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ คือ การวัดผลแบบตัด grade เป็น ๔ ระดับ และการที่โรงเรียนมีเจ้าหน้าที่วัดผลโดยเฉพาะ ก็ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเช่นกัน

ศึกษานิเทศก์ มีความเห็นว่าเช่นเดียวกับผู้บริหาร กล่าวคือ การวัดผลที่มีประสิทธิภาพ และให้ความยุติธรรมมาก คือการตัด grade เป็น ๔ ระดับ และการแบ่งคะแนนวัดผลเป็นคะแนนกิจกรรมระหว่างภาคเรียนและคะแนนสอบปลายภาคเรียนก็ให้ความยุติธรรมและทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากด้วย

นักเรียน มีความเห็นว่า การวัดผลที่มีประสิทธิภาพและให้ความยุติธรรม คือการวัดผลเป็นแบบร้อยละ ส่วนการวัดผลแบบตัด grade เป็น ๔ ระดับ และการแบ่งคะแนนวัดผลเป็นคะแนนกิจกรรมระหว่างภาคเรียนร้อยละ ๔๐ หรือ ๕๐ หรือ ๖๐ และเป็นคะแนนสอบปลายภาคเรียนร้อยละ ๖๐ หรือ ๕๐ หรือ ๔๐ มีความเหมาะสมปานกลาง ทั้งในด้านการให้ความยุติธรรมและด้านทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

๕. ปัญหาต่าง ๆ

ครูสอนวิชาภาษาไทย มีปัญหาเกิดขึ้นส่วนมาก เนื่องจากการไม่ได้รับการนิเทศ เกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอน และการทำหน้าที่อื่น ๆ นอกจากการสอน ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับปานกลางคือ การที่ครูไม่มีอุปกรณ์การเรียนการสอน แต่ก็ช่วยกันแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่นปรึกษาหารือกับครูสอนวิชาภาษาไทยด้วยกัน การวางแผนการสอน โครงการสอนและปฏิบัติงานการสอนรวมกัน

ผู้บริหาร มีความเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมากแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย ได้แก่ การที่ครูไม่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอน ปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับปานกลาง ได้แก่ครูไม่เข้าใจการวัดผลและการประเมินผล ส่วนปัญหาที่เกิดขึ้นมากแก่ผู้บริหารเองก็คือ การที่โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์การสอน วัสดุประกอบหลักสูตร การจัดครูเข้าสอนตามระดับชั้นต่าง ๆ และโรงเรียนขาดครูสอนวิชาภาษาไทย และปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับปานกลางมีหลายปัญหา เช่น การจัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนในกรณีที่มีนักเรียนมาก

ศึกษานิเทศก์ มีความเห็นว่า สิ่งที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่า เป็นปัญหามาก ได้แก่การที่โรงเรียนไม่พร้อมที่จะใช้หลักสูตร และศึกษานิเทศก์หมวดวิชาภาษาไทยมีน้อย สิ่งที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง เช่น การที่ครูไม่เข้าใจความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร สิ่งที่ศึกษานิเทศก์เห็นว่า เป็นปัญหาน้อยได้แก่ การที่ครูไม่กระตือรือร้นในการใช้หลักสูตรใหม่

นักเรียน มีปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน เช่นบางคนใช้อารมณ์ และนักเรียนเกรงว่าจะไม่ได้รับความยุติธรรมจากการให้คะแนนของครู

๖. การร่างและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

ครูสอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหาร คณาจารย์ เทศกและนักเรียน มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีส่วนร่วมในการร่างและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ครูและนักเรียนมีความเห็นพ้องกันว่า ความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทยควรแก้ไขอย่างยิ่ง แต่ผู้บริหารและคณาจารย์ เทศกมีความเห็นในระดับปานกลางว่า ควรแก้ไขเช่นกัน อนึ่ง ในการร่างหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ คณาจารย์ เทศกมีบทบาทมาก เฉพาะกรณี เทศกเกี่ยวกับหลักสูตร แก่ผู้บริหารและครู ส่วนที่ไม่มีบทบาทอะไรเลย มีจำนวนน้อยมาก

๗. ความต้องการและขอเสนอแนะ

ครูสอนวิชาภาษาไทย ต้องการมากในคานต่าง ๆ เช่น กำลังใจจากผู้บริหาร และการอบรมสัมมนาทางวิชาการ เป็นครั้งคราว อนึ่ง การอบรมสัมมนาทางวิชาการ ควรเกี่ยวกับการแนะนำวิธีสอนใหม่ ๆ การแนะนำกิจกรรมพิเศษ การแนะนำวิธีทำและรูปอุปกรณ์การสอน และการสาธิตการสอนเป็นครั้งคราว เป็นต้น

ผู้บริหาร มีความเห็นว่า ครูสอนภาษาไทยต้องการให้แก่วิชาการเกี่ยวกับวิธีสอน ความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร การวัดผลและการประเมินผล ต้องการในระดับปานกลางที่จะให้วิเทศการใช้วัสดุประกอบหลักสูตรและอุปกรณ์การสอน

คณาจารย์ เทศก ต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย ในคานต่าง ๆ เช่น การอบรมสัมมนาทางวิชาการ เป็นครั้งคราว การทำโครงการสอนและแผนการสอน การออกนิเทศตามโรงเรียน การวัดผลและการประเมินผล ฯลฯ

นักเรียน มีความต้องการหลายประการ เช่น ใหญ่เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ครูควรนำเหตุการณ์ปัจจุบันมาประยุกต์เข้ากับการสอน วิธีการสอนใหม่ ๆ และครูสอนภาษาไทยที่มีความสามารถ แต่ต้องการแผนปลิว (sheet) เกี่ยวกับวิชาที่เรียนในระดับรองลงมา

อภิปรายผลการวิจัย

๑. ลักษณะทั่วไป

ส่วนใหญ่ของครูสอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์มีคุณวุฒิปริญญาตรี ซึ่งอาจทำให้การ เรียนการสอนมีมาตรฐานและคุณภาพดี แม้ว่าครูสอนวิชาภาษาไทยบางคนจะมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยก็ตาม ในด้านการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติม จากการวิจัยและการสอบถามสัมภาษณ์จะ เห็นได้ว่า ส่วนมากมีความต้องการการค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติม เพื่อความก้าวหน้าของตนเอง และเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

๒. ความมุ่งหมายและ เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย

ส่วนมากมีความ เห็นว่า มีความเหมาะสมมากในเกณฑ์ที่จะใช้ เป็นพื้นฐานในการ เรียนชั้นสูงต่อไป เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน แต่นักเรียนเห็นว่าไม่ เหมาะสมกับวัยของตน ครูสอนวิชาภาษาไทยและศึกษานิเทศก์ เห็นว่า จะใช้ความมุ่งหมายและ เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย เป็นแนวทางในการสอนใหม่ รุกลดตามที่วางไว้ในระดับปานกลาง มีบางประการที่จะสอนใหม่ รุกลดได้ น้อย เช่น ความมุ่งหมายที่ว่า เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อแสดง ออกอย่างมีวิจารณ์ตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย นอกจากนี้ ความมุ่งหมายและ เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย มีความเหมาะสมปานกลาง ที่ครูจะใช้ เป็นแนวในการเลือกและสร้างอุปกรณ์การสอน เลือกรวิธการสอนและกิจกรรมพิเศษ ตลอดจนการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน และวางแผนการสอนร่วมกับครูผู้สอน

อนึ่ง น่าสังเกตว่า ความมุ่งหมายและ เนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย วางไว้ อย่างกว้าง ๆ ผู้สอนสามารถเลือกไปสอนได้ตามความ เหมาะสมและความต้องการของตน

๓. การเรียนการสอน

ลักษณะของครูสอนวิชาภาษาไทยที่ต้องการ โดดเด่นครุฑมีความคิดก้าวไกลและริเริ่มสร้างสรรค์ สนใจกิจกรรมการเรียนการสอน สนใจนักเรียนและติดตามผลอยู่เสมอ ครูสอนภาษาไทยที่มีลักษณะ เช่นนี้ จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่วางไว้

แบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ควรปรับปรุงแก้ไข ให้เนื้อหาสาระทันสมัย พอที่จะยึดถือเป็นแนวทางในการเรียนการสอนได้

วิธีสอน นักเรียนต้องการวิธีสอนแบบคอบวางแผนร่วมกันก่อน และการสอนแบบจัดกิจกรรม พิเศษ เช่น การโต้วาที ส่วนวิธีสอนที่ครูใ้ใจมาก ก็คือ แบบเรียนสำเร็จรูป และนาสิ่ง เกตว่า มีการใช้แบบกูนขการ เรียบางแล้ว อนึ่ง เป็นที่นาสิ่ง เกตว่า นักเรียนไม่ชอบการสอแบบอภิปรายและการมอบหมายงาน เป็นกลุ่มหรือรายบุคคล วิธีสอนนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม ผู้มีหน้าที่ เกี่ยวของ ครรชธิบายให้นักเรียน เขาใจในเรื่องนี้

อุปกรณ์การสอน ส่วนมากของการแบบ เรียบนและคู่มือครุฑมี เนื้อหาถูกต้อง สมบูรณ์ ทันสมัย ไม่ผิดพลาดมากนัก ทั้งในคาน เนื้อหาและการพิมพ์

๔. การวัดผลและการประเมินผล

ครูและนักเรียน เห็นว่า การวัดผลแบบคิด เป็น ร้อยละ ให้ความยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ มากกว่าการคัต grade เป็น ๔ ระดับ และการแบ่งคะแนนเป็นกิจกรรมระหว่างภาค เรียบน เป็น ร้อย ละ ๔๐ หรือ ๕๐ หรือ ๖๐ และคะแนนการสอปลายภาค เรียบน ร้อยละ ๖๐ หรือ ๕๐ หรือ ๔๐ ให้ความยุติธรรมและมีประสิทธิภาพใน ระดับปานกลาง

ส่วนผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ มีความเห็นตรงกันข้าม คือเห็นว่า การวัดผลแบบคัต grade เป็น ๔ ระดับ และการแบ่งคะแนนเป็นคะแนนกิจกรรมระหว่างภาค เรียบน ร้อยละ ๔๐ หรือ ๕๐ หรือ ๖๐ และคะแนนสอปลายภาค เรียบน ร้อยละ ๖๐ หรือ ๕๐ หรือ ๔๐ ให้ความยุติธรรมและมีประสิทธิภาพมากกว่า

การทั้งสองฝ่ายมีความเห็นแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าการตั้ง grade เป็น ๘ ระดับ เป็นของใหม่ ยังไม่แพร่หลาย ถ้าผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะวางแผนและจัดมาตรการให้ดีกว่านี้ ปัญหา เหล่านี้คงหมดไป

๕. ปัญหาต่าง ๆ

กรณีปัญหาเกี่ยวกับการไม่เข้าใจความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร ทั้งไม่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ครูสอนวิชาภาษาไทยก็มีใฝ่ใจได้พยายามแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การปรึกษาหารือระหว่างครูสอนวิชาภาษาไทยด้วยกัน

ผู้บริหารมีปัญหาเกี่ยวกับครูสอนวิชาภาษาไทยบาง เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนบ้าง แต่ไม่มากนัก

ศึกษานิเทศก์ มีปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนไม่พร้อมที่จะใช้หลักสูตร เพราะวิชาเลือกบางวิชาเปิดสอนไม่ได้ ไม่มีบุคลากรและอุปกรณ์การสอน แต่ศึกษานิเทศก์นั้นก็ให้ความช่วยเหลือแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย ทั้งในด้านการสอนและการบริการการสอน

นักเรียน มีปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะและวิธีสอนของครู เช่น ครูมักจะใช้การสอนแบบ คือ การบอกให้จด เป็นต้น

๖. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

ส่วนมาก มีความต้องการที่จะมีส่วนในการร่างและแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร และสิ่งที่ควรแก้ไขสำหรับหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ คือความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร หมวดวิชาภาษาไทย บางอย่างตอน

จากการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ทำให้ทราบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในหลักสูตร ต้องการจะมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร นับว่าเป็นนิมิตที่ดีที่ทุกฝ่ายสนใจในการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

๗. ความต้องการและข้อเสนอแนะ

ครูสอนวิชาภาษาไทย ต้องการให้ผู้บริหารให้ความสำคัญ เห็นความสำคัญและรับฟังความคิดเห็นของครูสอนวิชาภาษาไทยบ้าง การจัดครูเขาสอนวิชาภาษาไทยต้องดูความเหมาะสม และความสามารถ อย่าได้ถือเอาครูทุกคนสอนวิชาภาษาไทยได้

นักเรียน ต้องการให้นำเหตุการณ์ปัจจุบันมาประยุกต์เข้ากับการเรียนการสอน ต้องการความยุติธรรมในการให้คะแนน และเห็นว่าควรตัดเนื้อหาที่ไม่ทันสมัย ไร้สาระออกบ้าง

อาจกล่าวโดยสรุปว่า หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ หมวดวิชาภาษาไทย มีความเหมาะสมที่ปานกลาง แต่ยังมีที่ควรแก้ไขปรับปรุงอยู่บ้าง

ขอเสนอแนะ

สำหรับครูสอนวิชาภาษาไทย

๑. ควรศึกษาและทำความเข้าใจความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย เป็นอย่างดี เพื่อใช้เป็นแนวทางที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่ได้วางไว้

๒. ควรประชุมปรึกษาหารือกัน เกี่ยวกับความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร หมวดวิชาภาษาไทย วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอนและอุปกรณ์การสอน

๓. ควรวางแผนการเรียนการสอนร่วมกัน ช่วยกันวางโครงการสอน แผนการสอนและปฏิบัติการสอนร่วมกัน โดยเฉพาะปัจจุบันมีนักเรียนมากขึ้น สภาพการณ์และความต้องการของสังคมเปลี่ยนแปลงไป จำต้องปรับปรุงการเรียนการสอนให้ทันกันด้วย

๔. ควรศึกษาคนควาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ถ้ามีการอบรมหรือประชุมสัมมนาทางวิชาการ ควรหาโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้น

๕. ควรติดตามผลการเรียนการสอนอยู่เนืองนิตย์ อย่างน้อยก็เป็นการวัดผลตนเอง
เกี่ยวกับบุคลิกภาพ วิธีสอนและผลการเรียนการสอนของตนเอง

สำหรับหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

๑. ควรประชุมครูสอนวิชาภาษาไทยอยู่เสมอ เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับโครงการสอน
แผนการสอน วิธีสอนและอุปกรณ์การสอน ตลอดจนการวัดผลและการประเมินผล
๒. ควรจัดหาวัสดุประกอบหลักสูตร เช่น แบบเรียน คู่มือแบบเรียน คู่มือครู และ
หนังสืออ่านประกอบ มาให้แก่ครูสอนวิชาภาษาไทย เพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการ
สอนให้ดีขึ้น
๓. ควรเป็นผู้นำทางวิชาการแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย โดยการศึกษาค้นคว้าและเข้า
รับการอบรมหรือประชุมสัมมนาทางวิชาการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์อยู่เสมอ
๔. ควรเฝ้าติดตามในแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย ในด้านความมุ่งหมายและเนื้อหาของ
หลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย ตลอดจนวัสดุประกอบหลักสูตร วิธีสอนและกิจกรรมส่งเสริมการ
เรียนการสอน
๕. ควรให้กำลังใจและติดตามผลงานของครูสอนวิชาภาษาไทย เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง
การเรียนการสอนให้ดีขึ้น

สำหรับผู้บริหาร

๑. ควรให้กำลังใจแก่ครูสอนวิชาภาษาไทยบ้าง ทั้งในด้านวิชาการ อุปกรณ์การสอน
และการบริการการสอน
๒. ควรสนับสนุนนักเรียนที่เรียนภาษาไทยดี โดยการประกาศเกียรติคุณหรือการให้
รางวัล

๓. การเลือกครูสอนวิชาภาษาไทยให้เหมาะสม โดยคำนึงถึง คุณภาพและความสามารถของครูผู้สอน

๔. การจัดการนิเทศภายในแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับความมุ่งหมายและเนื้อหา ของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลและการประเมินผล

๕. การติดตามความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงการศึกษายู่อเสมอ เพื่อจะเป็นผู้นำ และนิเทศการศึกษาแก่ครูได้

๖. ควรประเมินนิเทศให้นักเรียนทราบระเบียบการเรียนการสอน เช่น โปรแกรมการเรียน การเลือกวิชา และการวัดผลและการประเมินผล

สำหรับผู้จัดทำหลักสูตร

๑. การเขียนความมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรหมวดวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะ ความมุ่งหมายที่ว่า เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อแสดง ออกอย่างมีวิจิตรตามวิธีทางประ-ชาธิปไตย ให้ละเอียดแจ่มแจ้ง ชัดเจน ซึ่งเฉพาะ จนสามารถนำไปเขียน เป็นความมุ่งหมายเชิง พฤติกรรมได้ และควรกำหนดกฎเกณฑ์วิธีสอนไว้ด้วย

๒. ควรให้ครูสอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหาร คณาจารย์ เทศกและนักเรียน มีส่วนร่วมในการ สร้างหลักสูตร

๓. ควรปรับปรุงหลักสูตรใหม่เนื้อหาทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับสภาพการณ์และความ ต้องการของสังคมปัจจุบัน และควรติดตามผลการวิจัยหลักสูตรอยู่เสมอ

๔. ควรทำวัสดุประกอบหลักสูตร เช่นแบบเรียน คู่มือครู ประมวลการสอน ไว้เป็น การวางแผน

๕. ควรมีการประชุมสัมมนาครูสอนวิชาภาษาไทย ผู้บริหาร และคณาจารย์ เทศก เกี่ยวกับ การใช้หลักสูตร เพื่อให้ เกิดความพร้อมที่จะใช้หลักสูตรได้

สำหรับศึกษานิเทศก์

๑. ควรออกนิเทศตามโรงเรียน โดยพยายามไปทุกโรงเรียนเท่าที่เวลาและอัตราเจ้าหน้าที่อำนวย
๒. ควรมีการประชุมสัมมนาครูสอนวิชาภาษาไทย อย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน
๓. ควรทำวัสดุประกอบหลักสูตร เช่น คู่มือครู คู่มือแม่เรียน โครงการสอน แผนการสอน ฯลฯ และวัสดุอุปกรณ์เท่าที่เวลาจะอำนวย
๔. ควรค้นคว้าศึกษาวิธีสอนใหม่ ๆ ตลอดจนสถิติการสอนแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย เป็นครั้งคราว
๕. ควรเสนอแนะหนังสืออ้างอิง หนังสืออ่านประกอบและแหล่งวิทยาการแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งอาจทำเป็นรูปเอกสารและวารสารเผยแพร่

สำหรับการวิจัยต่อไป

๑. ควรมีตัวอย่างประชากรมากกว่านี้ และตัวอย่างประชากรควรอยู่ต่างจังหวัด และเป็นโรงเรียนเล็ก ๆ เพื่อจะได้ทราบขอบเขตของหลักสูตรยิ่งขึ้น
๒. ควรใช้หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๑๘ หมวดวิชาภาษาไทยได้ใช้ไปนานกว่านี้ จึงจะได้ทราบส่วนดีและส่วนบกพร่องมากขึ้น
๓. ควรศึกษาบทบาทและสภาพของครูสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับอาชีวศึกษา เพื่อจะได้ข้อมูลที่จะเอื้ออำนวย
๔. ควรใช้เครื่องมือในการวิจัยหลาย ๆ แบบ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม และควรไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
๕. ควรใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Checklist) ใหม่มาก ส่วนแบบปลายเปิด (Open end) ผู้ตอบมักจะไม่วินิจฉัยแบบสอบถาม ทำให้แบบสอบถามไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร